

миръ съ него, съюзицытъ быхъ станжли много по-силны ако го приемяхъ въ съюза си противъ Давнійцытъ. Тъ предложихъ на Идоменея да влѣзе въ съюза имъ, а той като не можяше да отхвърли едно толкози праведно предложеніе обѣща са да имъ помогне.

Но понеже Менторъ познаваше сячко което е потребно за да стане една държава цвѣтуща, разумъ че силытъ на Идоменея не бѣхъ толкози голѣмы колкото са виждахъ: той го зе на страна и му рече тѣй:

„Вый видѣте че нашытъ старанія не останяхъ празды. Салентъ са отърва отъ бѣдетвіята които го заплашвахъ. Сега вече зависе само отъ васъ да въздигнете славата му чакъ до небесата и да са сравните съ Миноса, вашя дѣдъ, въ управленіето на народытъ. Азъ слѣдувамъ да ви говорижъ свободно, като предполагамъ че вый го туй искате и че мразите ласкателството. Когато тѣзи царѣ похвалявахъ вашето великолѣніе, азъ си мисляхъ за дързекото ви поведѣніе.“

При думата дързекко, Идоменей мѣни лице, очитъ му са смутихъ, причерви са и безъ малко щѣше да прекрене Ментора за да му изъеви сърдитината си; но Менторъ съ единъ тонъ умѣренъ и свѣрливъ но свободенъ му рече: „Думата дързекко ви смутява, виждамъ; сѣкый другый, освѣнъ мене, не бы ималъ право да я употреби, защото сѣкый е длъженъ да почита царетѣ, да уважава тѣхната чувствителность, даже когато ты мьре. Сама истинната доста ты уязвява и безъ суравы думы; но азъ помислихъ че вый ще можете да търпите да ви говорижъ ясно за да ви открийжъ погрѣшкытъ ви. Намѣреніето ми бѣ да ви научжъ да чувате работытъ именуваны съ името имъ, и да ви дѣмъ да разумѣите че, когато другытъ ви подаватъ свѣты връху поведѣніето ви, тѣ никога не смѣхтъ да ви некажжтъ което мислѣхтъ. Потребно е, ако не искате да сте измамены, да разумѣвате сѣкогы помного отъ колкото тѣ ви казватъ за работытъ които сж за васъ вредителны. Колкото за мене, азъ ще съгласявамъ думытъ си съ нуждытъ ви; но полезно е за васъ щото челоувѣкъ, като мене, безкорыстенъ и искрененъ да ви говори насамъ съ языкъ суравъ. Никой другый, безъ сумнѣніе, не ще посмѣи никога да ви говори тѣй: